

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 7. 2018, č. j. 30 A 81/2017 – 51,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 27. 7. 2018, č. j. 30 A 81/2017 – 51, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2017, č. j. MV-125262-3/SO-2013. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29. 7. 2013, č. j. OAM-17951-9/DP-2013, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná, neboť žalobce nepředložil požadované doklady.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu v zákonné lhůtě kasační stížnost.

[3] V průběhu řízení vzal stěžovatel kasační stížnost v celém rozsahu zpět, a to podáním ze dne 14. 11. 2018, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Jelikož řízení bylo zastaveno před vydáním rozhodnutí o věci samé, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), o vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti sníženého o 20 %, tj. o 1.000 Kč.

[7] Protože nebylo rozhodováno o návrhu na přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 1 věta první zákona o soudních poplatcích o vrácení zaplaceného soudního poplatku za tento návrh.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu